

ningesager, er det efter de gældende regler nævninger, der afgør, om tiltalte har befundet sig i en tilstand som den i straffelovens § 17, stk. 1, angivne, medens de juridiske dommere og nævningerne i forening afgør spørgsmålet om strafegnethed. Denne processuelle deling er uhensigtsmæssig, og det foreslås derfor, at begge de nævnte afgørelser henskydes til afgørelse af dommere og nævninger i fællesskab, jfr. retsplejelovens § 906 a.

Forslaget er i overensstemmelse med en indstilling fra straffelovskommissionen.

Til nr. 46.

Bestemmelsen i forslaget til § 997, stk. 4, nr. 1, svarer til den gældende regel i denne paragrafs stk. 4. Derimod er bestemmelsen i nr. 2 ny. Efter denne bestemmelse bemyndiges justitsministeren til at fastsætte regler, hvorefter der for personer, som indsættes (genindsættes) til udståelse af frihedsstraf, arbejdsdshus eller sikkerhedsforvaring på grund af overtrædelse af vilkår for benådning eller prøveløsladelse, kan ske fradrag i udståelsestiden af det tidsrum, i hvilket de har været undergivet varetægtsfængsling i anledning af vilkårsovertrædelsen. Reglen er et supplement til reglen i straffelovens § 86 om varetægtsafkortning i forbindelse med dom. Med hensyn til betinget dømte, der fængsles i anledning af vilkårsovertrædelse, henvises til forslaget til straffelovens § 86, stk. 3, i det samtidige forslag til ændring af denne lov (forslagets nr. 27).

Til nr. 47.

Der foreslås en ny affattelse af § 999 om fuldbyrdelse af bødeførelser.

Til stk. 1. Bestemmelsen svarer til den gældende regel i § 999, stk. 1.

Til stk. 2. Denne bestemmelse, hvorefter bøder i visse tilfælde kan inddrives straks efter dommens afsigelse, er ny. Den tilsigter navnlig at modvirke, at udlændinge, der er på midlertidigt ophold i Danmark, unddrager sig bødeansvar ved at rejse ud af landet inden ankefristens udløb. Reglen omfatter kun inddrivelse af bøde (ikke frihedsstraf eller bødeforfængsling), og inddrivelsen, der kan afværges ved sikkerhedsstillelse, kan kun finde sted efter bestemmelse i bødedommen. Bestemmelsen har kun selvstændig betydning med hensyn til bødedomme, der kan ankes, jfr. forslaget til § 999, stk. 3.

Til stk. 3. Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med den gældende regel i § 999, stk. 2.

Til nr. 49.

Der foreslås i § 1004 optaget regler om anholdelse og fængsling af personer, der har gjort sig skyldig

i overtrædelse af vilkår i betingede domme eller resolutioner om benådning eller prøveløsladelse, eller som har tilsidesat bestemmelser om tilsyn m. v. i domme eller kendelser efter straffelovens § 70, herunder navnlig kendelser om prøvedskrivning fra psykopatforvaring. Bestemmelsen vil i det væsentlige kun få selvstændig praktisk betydning med hensyn til vilkårsovertrædelser, der ikke i sig selv indebærer et strafbart forhold.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 1002 om fængsling med henblik på fuldbyrdelse af straffedomme afgiver ikke udtrykkelig hjemmel for fængslinger som de her omhandlede, men er i retspraksis anset for anvendelig i et vist omfang, jfr. også bestemmelserne i § 37 i kgl. anordning nr. 245 af 21. juli 1958 om behandlingen af mandspersoner, der indsættes i arbejdsdshus, og rigsadvokatens cirkulære nr. 202 af 31. december 1955 om fængsling af prøvedskrevne psykopatforvarede. Fængselsvæsenet har imidlertid oplyst, at det i et ikke ubetydeligt antal tilfælde er forekommet, at vedkommende domstol ikke har ment, at § 1002 afgav hjemmel for fængsling af en *betinget benådet, prøveløsladt* eller *prøvedskrevet*, der havde gjort sig skyldig i vilkårsovertrædelse (bortset fra strafbart forhold), — selv om der var afgivet indstilling om genindsættelse. Med hensyn til fængsling af *betinget dømte*, der unddrager sig tilsyn eller overtræder andre særlige vilkår, foreligger der ikke praksis i nævneværdigt omfang. Dette må ses i sammenhæng med, at bestemmelsen i straffelovens § 58 sjældent bringes i anvendelse. Ved udarbejdelsen af forslaget til nye regler om betingede domme er det imidlertid forudsat, at de i dommen fastsatte vilkår søges håndhævet på en noget mere effektiv måde, end det sker på grundlag af de gældende regler. Hermed vil også spørgsmålet om anholdelse og fængsling af betinget dømte på grund af vilkårsovertrædelse få større praktisk betydning.

På denne baggrund må det anses for påkrævet, at der tilvejebringes en klar lov hjemmel for anholdelse og fængsling på det omhandlede område.

Til stk. 1 og 2. Disse bestemmelser, der alene hjemler adgang til *anholdelse*, er ikke begrænset til tilfælde, hvor overtrædelsen er så alvorlig, at der er spørgsmål om fuldbyrdelse af straf eller indsættelse i anstalt. Det er dog på den anden side en forudsætning, at overtrædelsen er af en sådan betydning, at der kan blive spørgsmål om fra retsmyndighedernes side at iværksætte reaktioner (straffuldbyrdelse, vilkårsændring, indenretlig advarsel). Er dette tilfældet, bør anholdelse kunne ske, hvis det er påkrævet på denne måde at sikre den pågældendes tilstedeværelse under sagens behandling.